

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoCsp/17/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117230692
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5117230692.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s. r. o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Y. XX, F. - Y. L., proti žalovanej: K. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXXX/XX, A., o zaplatenie 6.290,02 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 14Csp/141/2017-153 zo dňa 3. decembra 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým žalobu zamietol, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania III. z r u š u j e a vec mu v uvedenom rozsahu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Vo zvyšnej časti z o s t á v a rozhodnutie súdu prvej inštancie n e d o t k n u t é .

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“) konanie v časti o zaplatenie sumy 1.305,- eur z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby podľa § 144 a § 145 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) zastavil (výrok I.). Vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol (výrok II.). Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanej ako úspešnej strane /§ 255 ods. 1 CSP/ trovy konania v plnom rozsahu (výrok III.). V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že v súdnej veci sa žalobca proti žalovanej pôvodne domáhal zaplatenia sumy vo výške 6.290,02 eur s príslušenstvom titulom poskytnutého úveru dňa 16.03.2004 na základe uzatvorenej zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty U. a. s. Žalovaná v priebehu konania časť žalobcom uplatnenej pohľadávky zaplatila, a preto prvoinštančný súd výrokom I. konanie v časti o zaplatenie sumy 1.305,- eur zastavil. Pokiaľ sa týka zvyšku uplatneného nároku, žalovaná síce vo vyjadrení k žalobe uviedla, že „uznáva svoj dlh 6.290,02 € voči navrhovateľovi U. a. s. (Intrum Justitia Slovakia, s. r. o.)“ a požiadala súd o umožnenie splácania v splátkach, napriek uvedenému však okresný súd vo veci nerozhodol tak, ako žalobca žiadal, a to rozsudkom pre uznanie v zmysle § 282 CSP, pretože mal za to, že žalovaná nemala vedomosť o prípadných nedostatkoch a vadách právneho úkonu, na poklade ktorého si žalobca uplatňoval právo a možnosti žalobcu žiadať úroky a poplatky len vo výške uvedenej v zmluve. Žalovaná teda nevedela posúdiť alternatívu uplatneného nároku a novej povinnosti v prípade rozhodnutia súdu v konaní s ochranou spotrebiteľa, nebola poučená o jej právach a povinnostiach v prípade uznania nároku, uznávací prejav nezopakovala na povinne nariadenom pojednávaní, nemohlo preto dôjsť k platnému uznaniu nároku, ktorý by umožňoval postup podľa § 297 CSP. Z uvádzaných dôvodov sa okresný súd v ďalšom konaní zaoberal náležitosťami uzatvorenej spotrebiteľskej zmluvy, pričom zistil, že žalovaná ako dlžníčka žiadala o poskytnutie úveru vo výške 30.000,- Sk, splatného v splátkach po 1.000,- Sk, pričom žalobca určil úverový rámec vo výške 12.000,- Sk, splatný v splátkach po 400,- Sk. Z uvedenej skutočnosti a z toho, že žalobca neprijal návrh a vykonal zmenu určením inej výšky úveru, čím vlastne došlo k novému návrhu, ktorý nebol predložený žalovanej ako dlžníkovi, dospel k záveru, že nemohlo dôjsť k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, ako to malo na mysli ustanovenie zák. č.

258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zák. č. 258/2001 Z. z.“), na ktoré v dôvodoch svojho rozhodnutia podrobne poukázal. Za ďalšie, súd tiež nezistil, že by zmluva obsahovala náležitosti podľa § 4 ods. 2 cit. zákona a podľa § 4 ods. 3, najmä sumu, počet a termín splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov, ročnú percentuálnu mieru nákladov. Žalobca tieto náležitosti nepreukázal ani po výzve súdu. Aj keby súd neprihliadal na stanovenie iného úverového rámca a výšky splátky a odmietnutie návrhu, nakoľko zmluva neobsahovala úrok a výšku poplatku, nebolo ho možné požadovať. Taktiež z dôvodu absencie ročnej percentuálnej miery nákladov; je podľa sankcie uvedenej v druhej časti § 4 ods. 2 písm. g) zák. č. 258/2001 Z. z. spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov. Na základe uvedených skutočností súd prvej inštancie preto nemal inú možnosť, aj keby úver považoval za platný podľa § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z. z., posúdiť ho ako bezúročný a bez poplatkov. Záverom uviedol, že žalovaná prijala plnenie od právneho predchodcu žalobcu v sume 6.298,46 eur, pričom minimálne uhradila sumu 9.437,46 eur (bez zohľadnenia doposiaľ nepreukázanej úpravy 100,- eur v mesiaci november 2020), žalovaná teda uhradila viac, ako prijala, teda dokonca žalobca sa bezdôvodne obohatil na jej účet. V úplnom závere súd ešte uviedol, že žalobca nevenoval pozornosť uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a platnej legislatíve, nepristúpil k zmene zmluvného vzťahu po rozsiahlych novelizáciách zák. č. 258/2001 Z. z., čím po jeho nahradení zák. č. 120/2010 Z. z. nereflektoval na práva spotrebiteľa a povinnosti veriteľa. Nemôžu mu preto vzniknúť žiadne nároky z konania mimo rámec právnej úpravy, a to aj keby bol neskôr dobromyseľný a konal s dôverou v správnosť zápisov v bankovej knihe. Keďže úspech žalovanej v spore bol v plnom rozsahu, a to aj pri späťvzatí, súd prvej inštancie priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v plnej výške.

2. Proti uvedenému rozsudku žalobca (ďalej „odvolateľ“) podal odvolanie, v ktorom súdu prvej inštancie vytýkal nesprávne právne posúdenie vo vzťahu k výroku II., ako aj súvisiacemu výroku III. Bližšie uviedol, že okresný súd nesprávne právne vyhodnotil podmienky pre uznanie žalobcom uplatneného nároku, a preto je výrok o zamietnutí žaloby nesprávny. Navyše, okresný súd rozhodol v rozpore so zásadou kontradiktórnosti. Žalobu zamietol z dôvodu bezúročnosti úveru, pričom pri rozhodovaní neprihliadol na uznávací prejav žalovanej. V tomto smere odvolateľ poukázal na podania žalovanej, ktorými svoj dlh pred súdom uznala a požiadala o umožnenie plnenia v splátkach, čo v konečnom dôsledku konštatuje aj sám prvoinštančný súd. Požiadavka určitosti uznávacieho prejavu je v zmysle súdnej judikatúry splnená aj bez výslovného použitia výrazu „uznanie dlhu“, ak je z okolností prípadu nepochybné, že išlo o uznávací prejav (R 25/1993). V procesnom práve, v ktorom sa uplatňuje princíp prejavenej vôle sporových strán, je podľa čl. 11 ods. 1 CSP rozhodujúci obsah a nie forma právneho úkonu. Prípadná argumentácia okresného súdu o potrebe vykonania ex offo súdnej kontroly z dôvodu spotrebiteľského charakteru sporu aj v prípade procesného uznania nároku je bez opory v práve. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 282 jednoznačne stanovuje, že v prípade uznania nároku žalovaným súd na návrh žalobcu rozhodne rozsudkom pre uznanie. V danom prípade žalobca vo svojich podaniach zo dňa 2. októbra 2018, 20. júna 2019, 2. októbra 2019, 15. júla 2019 a 25. novembra 2019 žiadal rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku podľa § 282 CSP. Pre spotrebiteľské spory žiadna výnimka v tomto smere neplatí, žiadnu výnimku neuvádza ani CSP vo svojej tretej časti, druhá hlava, diel prvý. Pre prípad dohody sporových strán súlad s hmotným právom súd posudzuje len v prípade schvaľovaného zmieru. Na podporu správnosti svojej argumentácie odvolateľ poukázal na viaceré rozhodnutia Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Žiline, ktoré podrobne citoval.

3. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

4. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania žalobcu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379, § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok okresného súdu zrušil v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 písm. c) CSP s poukazom na ust. § 380 ods. 2 CSP a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Preskúmaním dôvodu napadnutého rozhodnutia, ako aj obsahu prislúchajúceho spisového materiálu odvolací súd zistil, že v danom prípade sa žalobca domáha voči žalovanej zaplatenia sumy 6.290,02 eur s príslušenstvom (aktuálne v štádiu odvolacieho konania už len sumy 4.635,02 eur s príslušenstvom), a to podklade uzatvorenej zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty U., a. s., na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX. S prihliadnutím na platobnú disciplínu žalovanej, ňou vykonané úhrady, bol konečný zostatok poskytnutého úveru určený na sumu 6.290,02 eur. Po doručení podanej žaloby žalovaná vo svojom vyjadrení uviedla,

že „...uznávam svoj dlh 6.290,02 € voči navrhovateľovi U., a. s. (Intrum Justitia Slovakia, s. r. o.)...“; vid' č. I. 82 spisu, na vysvetlenie dôvodov nesplácania úveru uviedla, že „...bola vo finančnej tiesni. Splácala som ďalšie podlžnosti a pohľadávky a nemala som dostatok financií...“. V závere podania žiadala súd, aby jej povolil splácať žalovanú sumu v mesačných splátkach. Po doručení vyjadrenia žalovanej žalobca zoberal svoju žalobu čiastočne späť o sumu, ktorú mu žalovaná medzitým zaplatila. K takej istej procesnej situácii, a síce čiastočnej úhrade žalovanej sumy v priebehu prvoinštančného konania došlo ešte niekoľkokrát do vyhlásenia rozsudku okresného súdu. Žalovaná taktiež aj v podaní doručenom okresnému súdu dňa 04.12.2018 (č. I. 98 spisu) uviedla, že „...nebránim sa. Uznala som nárok žalobcu. Žiadam ale súd, aby mi umožnil splácať dlžnú sumu mesačnými splátkami po dobu až 5 rokov a to po 100,- € mesačne...“. Vzhľadom k uvedenému procesnému postoju žalovanej žalobca niekoľkokrát vo svojich podaniach požiadal okresný súd o vyhlásenie rozsudku pre uznanie v zmysle § 282 CSP. Z dôvodov napadnutého rozhodnutia vyplýva, že prvoinštančný súd návrh žalobcu na vydanie rozsudku pre uznanie neakceptoval, majúť za to, že pri rozhodovaní rozsudkom pre uznanie nároku je základným predpokladom pre rozhodnutie slobodný a vážny úkon žalovaného, ktorým uzná svoj záväzok. Slobodný a vážny úkon nemôže byť uskutočnený v omyle, najmä ak omyl môže byť vyvolaný žalobcom, čo obzvlášť platí v spotrebiteľskom konaní, kde súd je povinný náležite spotrebiteľa poučiť o jeho procesných právach a povinnostiach a musí vykonať aj dokazovanie v rozsahu, v ktorom ho nenavrhol spotrebiteľ, ale je potrebné na rozhodnutie vo veci. S poukazom na uvedené preto vyslovil nesúhlas s tvrdením žalobcu, že ak aj žalovaná uznala svoj nárok, je povinný rozhodnúť na návrh rozsudkom pre zmeškanie. V danom prípade navyše žalovaná pred svojím vyjadrením k žalobe nebola ešte poučená o jej procesných právach a povinnostiach osobitne ako spotrebiteľka. Až na pojednávaní súd žalovanú poučil o jej procesných právach a povinnostiach, uviedol predbežné právne posúdenie aj s názorom, že v prípade absencie základných náležitostí zmluvy je možné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Poučil žalovanú o právnych dôsledkoch uznania záväzku a vydania rozsudku pre uznanie, aj o právach a povinnostiach, vrátane povinnosti súdu v konaniach s ochranou slabšej strany. Na to žalovaná uviedla, že sa nevie vyjadriť, koľko uhradila žalobcovi, ani či je nárokovaná suma uplatnená v správnej výške, ani koľko má ešte uhradiť. Tiež opakovane po poučeníach súdu uviedla, že nechce uznať nárok žalobcu, hoci ju súd poučil, že ním uvádzané právne posúdenie nemusí byť správne. Aj v prípade čo i len čiastočného zamietnutia nároku môže byť žalobca úspešný v odvolacom konaní a môžu vzrásť trovy konania. Žalovaná vždy žiadala v prípade jej zaviazania na úhradu, aby jej povolil plniť v splátkach, pretože povinnosť úhrady celej sumy nie je v jej rukách a exekúcia by bola pre ňu likvidačná (vid' bod 9., 20. a 21. rozsudku okresného súdu). Po tom, ako prvoinštančný súd neakceptoval návrh žalobcu na vydanie rozsudku pre uznanie, vykonal vo veci dokazovanie, na základe ktorého nemal za preukázané, že by v danom prípade došlo medzi stranami, resp. právnym predchodcom žalobcu a žalovanou k platnej dohode o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty. Okresný súd tiež nezistil, že by predmetná zmluva obsahovala náležitosti podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z. a podľa § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z. z., najmä sumu, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ročnú percentuálnu mieru nákladov. Žalobca tieto náležitosti nepreukázal ani po výzve súdu. Aj keby súd neprihliadal na ustanovenie iného úverového rámca a výšky splátky a odmietnutie návrhu, nakoľko zmluva neobsahovala úrok a výšku poplatkov, nebolo ho možné požadovať. Taktiež z dôvodu absencie ročnej percentuálnej miery nákladov; je podľa sankcie uvedenej v druhej časti § 4 ods. 2 písm. g) zák. č. 258/2001 Z. z. spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie preto vec uzatvoril tak, že keby poskytnutý úver považoval za platný podľa § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z. z., musel by konštatovať jeho bezúročnosť a bezpoplatkovosť. V nadväznosti na uvedené poukázal na to, že žalovaná prijala od právneho predchodcu žalobcu plnenie v sume 6.298,46 eur, pričom uhradila minimálne sumu 9.437,46 eur, a to bez zohľadnenia doposiaľ nepreukázanej úpravy 100,- eur v mesiaci november 2020. Žalovaná teda uhradila viac, ako prijala, ba dokonca, žalobca sa bezdôvodne na jej úkor obohatil.

6. Odvolací súd je viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP). Odvolací súd teda preskúmava napadnuté rozhodnutie len z dôvodov, ktoré odvolateľ uvádza vo svojom odvolaní.

7. V rámci svojej odvolacej argumentácie žalobca prvoinštančnému súdu v prvom rade vytýkal nesprávne právne posúdenie v otázke splnenia podmienok pre vyhlásenie rozsudku pre zmeškanie v zmysle § 282 CSP.

8. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že žalobca po vyjadrení žalovanej k veci samej niekoľkokrát navrhol rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku, a to v zmysle jej prejavu.

9. Podľa § 282 CSP, ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo časť, rozhodne súd na návrh žalobcu rozsudkom pre jeho uznanie.

10. Rozsudok na základe uznania je procesný inštitút, ktorý bol do procesného práva zaradený na účely zjednodušenia a zrýchlenia civilného sporového konania. Uznáním nároku podľa ust. § 282 CSP sa rozumie procesný úkon žalovaného, t. j. úkon adresovaný súdu, ktorý môže byť urobený v akejkoľvek prípustnej forme a z jeho obsahu jednoznačne vyplýva, že žalovaný žalobný návrh celkom, sčasti alebo v jeho základe uznáva. Nie je pritom rozhodujúce, či a ako je takýto procesný úkon označený a či uznanie nároku je vyjadrené práve týmto slovným spojením. V dôsledku uznávacieho prejavu žalovaného odpadá dôvod, pre ktorý sa konanie začalo (spornosť v otázke existencie uplatneného nároku). Ak žalovaný v priebehu konania žalobcov nárok účinne uzná, súd už ďalej nezisťuje skutkové okolnosti a na ich objasnenie nevykonáva dokazovanie a vychádza z uznania nároku žalovaným. V prípade uznania a vzdania sa nároku strany prejavia hmotnoprávny úkon voči súdu (nie voči sebe navzájom) a súd musí meritórne rozhodnúť. Ak sú splnené podmienky vyplývajúce z ustanovenia § 282 CSP, je teda súd povinný obligatórne rešpektovať procesnú situáciu, ktorá nastala v dôsledku uznávacieho prejavu žalovaného a musí vydať rozsudok na základe uznania nároku. Súd v takomto prípade nemá možnosť zvažovať, či rozsudok na základe uznania nároku vydá alebo nevydá. Uznanie nároku žalovaným je teda procesným úkonom a jeho výslovným prejavom, a to v ktoromkoľvek štádiu konania až do právoplatného skončenia veci.

11. V preskúvanom prípade žalovaná vo svojom hneď prvom podaní po doručení žaloby, podľa názoru odvolacieho súdu, nárok uplatnený žalobcom uznala v celom rozsahu a tento svoj prejav potom ešte aj zopakovala pred vyhlásením rozsudku okresného súdu (viď podanie zo 04.12.2018, č. I. 98). Tiež v priebehu odvolacieho konania žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že od februára 2021 bude splácať žalobcom vyčíslenú sumu po 100,- eur až do splatenia. Pred vyhlásením rozhodnutia odvolacím súdom žalovaná ešte na pohľadávku uplatnenú žalobcom zaplatila sumu 300,- eur, čo vyplýva z podania žalobcu zo dňa 06.05.2021. Na základe uvedeného, aj s prihliadnutím na správanie sa žalovanej po vyhlásení rozsudku okresného súdu, odvolací súd konštatuje, že prvoinštančný súd nesprávne právne posúdil podmienky, na základe ktorých malo dôjsť k jeho vyhláseniu rozsudku pre uznanie, a to na základe návrhu žalobcu. Inak povedané, okresný súd nesprávne posúdil procesné úkony žalovanej, ktorými nepochybne, podľa názoru odvolacieho súdu, uznala nárok uplatnený žalobcom a takéto jej podania je potrebné považovať za uznanie nároku s účinkami podľa § 282 CSP.

12. S poukazom na uvedené preto, lebo prvoinštančný súd pochybil pri svojom rozhodovaní, keď neprihliadol na uznávací prejav žalovanej, odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutých výroku II. a v súvisiacom výroku o trovách konania III. podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec mu v uvedenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude opätovne rozhodnúť v zmysle žalobcom upravenej žaloby, v spojitosti s uznávacím prejavom žalovanej.

13. V zmysle ust. § 391 ods. 2 CSP je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. V novom rozhodnutí taktiež okresný súd nanovo rozhodne o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie, ako aj odvolacieho konania v zmysle § 396 ods. 3 CSP.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)